

Al Věint ed Tramontâna¹ e al Sôl

Un giôrn al Věint ed² Tramontâna e al Sôl i s brangugnâven sampr adrê; insâmma, i litigâven: âun al vlêva èser più fòrt ad² cl âter. Tutti dû i vlêven stâr ad sôver cume l òli bãun. A un sèrt pãunt i vëdden un viasadôr ch'al gnêva incãunter vujá só in un tabâr. I dû sogèt in quistiâun i dicîden che al più fòrt al srëvv stá quëll ch'al sarëvv riusî a cavãrg al tabâr.

Al Věint l à cuminciâ a supiâr fòrt: pió al supiâva, pió al viasadôr al s-a-stricãva in al tabâr, tânt che al pòver Věint l à dvû lasár pèrder. Alôra al Sôl al s ě mustrá in cêl, e pòc dòpo al viasadôr, ch'al sintêva un cãld da birichîn, al s ě cavá al tabâr. Acsě la Tramontâna l'à dvû cgnâsser che al Sôl l ě più fòrt ed lê.

Ragasô, v èla piasûda la fòla?

Nota 1 - nella traccia scritta *Tramuntana*.

Nota 2 - nella traccia scritta sempre *ad* (o *at* davanti a C non-sonora), ma qui scriviamo *ed* o *ad* a seconda di quel che si sente.